

عنوان مقاله:

توظیف التراث التاريخی فی شعر یحیی السماوی

محل انتشار:

مجله لسان مبین، دوره 7، شماره 23 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

یحیی معروف - استاد دانشگاه

بهنام باقری - کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

به کارگیری «شخصیت‌های تاریخی» یکی از ویژگی‌های فنی تاثیر گذار در گفتمان شعری معاصر است. این پژوهش بر آن است به بررسی کاربرد «شخصیت‌های تاریخی» در شعر یحیی سماوی بپردازد؛ تا ویژگی‌ها و دلالت‌ها و چگونگی تعامل شاعر با آن مشخص شود. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد شاعر تلاش کرده نقش ودلالتی را که این شخصیت‌ها در گذشته داشته‌اند برای بیان و تصویر وضعیت حاضر و وضع سیاسی و حوادث دهشتناکی که در عراق می‌گذرد به کار گیرد. کاربرد این شخصیت‌ها در شعر او؛ دیدگاه شاعر، درد و رنج و آوارگی او از وطن، و آنچه که در عراق از جرایم، خونریزی‌ها، و حوادث دهشتناک می‌گذرد را نشان می‌دهد. «سماوی» با به کارگیری این شخصیت‌ها، تصویری گویا از مصیبت‌ها، درد و رنج خود و مردم عراق در زمان سلطه «حزب بعث»، و بعد از آن اشغال‌گیری آمریکایی‌ها و مصیبت‌های ناشی از آن، و جرائم دهشتناک آنان در عراق، ارائه داده است. شاعر همچنین ضمن تعبیر از احساس خود و بیان این مصیبت‌ها، مردم عراق را به مبارزه طلبی و پایداری در برابر آنان بر می‌انگیزد. و به نظر می‌رسد؛ شاعر با بکارگیری این شخصیت‌ها، احساس خود و جرایم، خونریزی‌ها، مصیبت‌ها، و غم و غربت و آوارگی خود و مردم عراق، را به نحو احسن نشان داده است.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: یحیی سماوی، میراث تاریخی، اشغالگری، عراق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208707>

